Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 94.495 van 3 april 2001

A. 77.678/VI-14.463

In zake : **VOUE** Jean-Luc,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jacques VAN DROOGENBROECK, advocaat,
place Albert 1er 13
1400 Nijvel,

tegen :

de provincie Namen,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Pol HUET en Mr. Robert JOLY,
advocaten,
avenue Reine Astrid 104
5000 Namen.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 26 februari 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean-Luc VOUE de nietigverklaring vordert van "het besluit d.d. 18 december 1997 waarbij de bestendige deputatie van de provincieraad van de provincie Namen hem een blaam geeft";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur - afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 11 april 2000, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 8 maart 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 28 maart 2001;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. D. CASTIAUX, loco Mr. VAN DROOGENBROECK, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. V. DAMANET, loco Mr. HUET en Mr. JOLY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Sinds 1977 is Jean-Luc VOUE ambtenaar van de provincie Namen.
Op 1 januari 1996 is hij bevorderd tot bureauchef van de dienst bestuurszaken. Tussen 1993-94 en 1997 is hij tijdelijk aangesteld als directeur van de politieschool, de brandweerschool en de leergangen voor ambulanciers.

2. In september 1997 verneemt verzoeker toevallig dat de bestendige deputatie van plan is om de autonome instellingen van de provinciale opleidingscentra voor het personeel van de gemeentepolitie, en van de gemeentelijke brandweer, voor ambulanciers en instructeurs dringende medische hulpverlening - centra waarvan de heer VOUE directeur is - en de provinciale leergangen bestuurswetenschappen, te groeperen en om te vormen tot één provinciaal opleidingsinstituut.

3. Op 26 september 1997 richt hij aan elk provincieraadslid de volgende brief :

" Geacht provincieraadslid,

Onderwerp: oprichting van een provinciaal opleidingsinstituut - personeelsformatie - toegangsvoorwaarden - bezoldiging

Op een van de volgende vergaderingen van de provincieraad zult u zich moeten uitspreken over de oprichting van een provinciaal opleidingsinstituut, alsook over de samenstelling van de daarvoor bestemde personeelsformatie.

Bijna vijf jaar lang ben ik directeur geweest van drie van de vier scholen die bij de oprichting van dat provinciaal opleidingsinstituut betrokken zijn. Toen ik aankwam, was de eerste, de politieschool, in een winterslaap verzonken, stond de tweede, de brandweerschool, nog in de kinderschoenen, en bestond de derde, de school voor dringende geneeskundige hulpverlening, nog niet. Nu verkeren ze in goede staat, al zijn de werkomstandigheden niet altijd ideaal geweest : er is geen rechtstreeks secretariaat, de werkkamers van de collega's liggen verspreid over verschillende plaatsen in de stad, er zijn te weinig leslokalen, er is een gebrek aan meubilair, ...

Gelet op de erkenning van onze actie op federaal en gemeentelijk niveau en de beloften die mij al verscheidene keren zijn gedaan, mocht ik ervan uitgaan dat de betrekking van directeur van het provinciaal instituut mij zou toevallen.

Nu wordt u evenwel voorgesteld dat u mij zou weren ten gunste van een andere kandidaat die als enige voordeel heeft, (terwijl we precies dezelfde graad hebben) dat hij uit een kabinet van bestendige deputatie komt. Wat te denken van die houding die erin bestaat andermans werk af te nemen ?

Ik ben zo vrij u te vragen niet in te stemmen met zulk een kuiperij en aan degene die de betrokken scholen gemaakt heeft tot wat ze nu zijn, het voordeel van zijn ervaring en zijn toewijding toe te kennen door hem te steunen tijdens de toewijzing van de betrekking van directeur van het provinciaal opleidingsinstituut ...".

4. Op 23 oktober 1997, naar aanleiding van artikelen in de pers en het verslag van de heer Y. PETIT, lid van de bestendige deputatie, besluit de bestendige deputatie een tuchtvordering tegen de heer VOUE in te stellen.

5. Op 29 oktober 1997 wordt verzoeker opgeroepen om op 20 november 1997 te worden gehoord. De oproepingsbrief luidt als volgt :

" ...
Op haar vergadering van 23 oktober 1997 heeft de bestendige deputatie een dossier over u onderzocht dat de volgende stukken bevatte:
1. een kopie van de brief die u aan de meeste leden van de provincieraad hebt gericht;
2. een kopie van verschillende artikelen uit de pers, waarin uw verklaringen omtrent de oprichting van het provinciaal opleidingsinstituut en omtrent de directie ervan worden weergegeven en/of ter sprake worden gebracht;
3. de tekst van de vraag betreffende uw gedrag die de heer Philippe BOUDART, provincieraadslid, namens de Ecolo-raadsleden van de provincieraad aan de bestendige deputatie heeft gesteld tijdens de vergadering van de provincieraad van 17 oktober 1997.

Na afloop van haar onderzoek heeft ze besloten om een tuchtprocedure tegen u in te stellen.

Ze verwijt u het volgende :
1. U denigreert de vroegere directeur van de leergangen waarvoor u nu verantwoordelijk bent, in het bijzonder door te laten uitschijnen dat die leergangen niet waren uitgebouwd zoals ze hadden moeten zijn;
2. U laat zich misprijzend uit over één van uw collega's;
3. U brengt het instituut en de leden van zijn gremium in diskrediet door te beweren dat de toekomstige directeur zal worden benoemd in strijd met alle procedureregels.

De inachtneming van de beroepsethiek wil dat men zich van zulke kritiek onthoudt en verdraagt zich niet met dergelijke gratuite beweringen ...".

6. Op 18 december 1997 geeft de bestendige deputatie verzoeker een blaam.

Dat besluit is met de volgende redenen omkleed :
" ...
AANGEZIEN de heer VOUE de feiten niet erkent en van oordeel is dat zijn bewoordingen niet getrouw zijn weergegeven en niet overeenstemmen met wat is gezegd;

AANGEZIEN hij stelt dat hij de vroegere directeur van de leergangen nooit in opspraak heeft gebracht en de beschuldiging afwijst dat hij zich misprijzend zou hebben uitgelaten over enige collega;

AANGEZIEN de heer VOUE bovendien het waarheidsgehalte aanvecht van de passages in de pers waarin gewag wordt gemaakt van zijn bewering dat de procedure niet in acht wordt genomen voor de benoeming van de toekomstige directeur van het opleidingsinstituut;

AANGEZIEN uit het betoog van meester FUNCK, raadsman van de heer VOUE, blijkt dat :
- de mediabelangstelling voor deze zaak in het nadeel van zijn cliënt is geweest, aangezien zijn woorden niet correct zijn weergegeven;
- de heer VOUE de werking van het instituut niet in twijfel heeft getrokken, maar emotioneel heeft gereageerd toen hij heeft menen te begrijpen dat hij uit het ambt van directeur van het opleidingsinstituut werd geweerd;

OVERWEGENDE, echter, dat betrokkene niets heeft voorgelegd wat de inhoud van de artikelen in de pers weerlegt;

AANGEZIEN de voorwaarden voor toegang tot het ambt van directeur van het opleidingsinstituut, zoals die in het besluit van de provincieraad zijn gesteld, de heer VOUE helemaal niet uitsluiten en de bepalingen van de organieke regeling alsook van de overgangsregeling tot doel hebben de basisrechten van de ambtenaren in alle mogelijke gevallen te waarborgen, alsook de administratieve rechtzinnigheid ten opzichte van de toezichthoudende overheid te waarborgen;

OVERWEGENDE dat een ambtenaar van het niveau van de heer VOUE die bestuurspraktijk perfect moet kunnen begrijpen;

GEZIEN, daarenboven, de brief van de heer VOUE aan vijftig provincieraadsleden waarin hij zegt dat hij uit het ambt van directeur van het opleidingsinstituut is geweerd ten voordele van een andere kandidaat die uit een kabinet van bestendige deputatie komt;

AANGEZIEN de bewoordingen in die brief kennelijk een pejoratieve bijklank hebben en duidelijk tegen de uitvoerende macht van de provincie gericht zijn;

AANGEZIEN de beroepsethiek wil dat men zich van soortgelijke beweringen onthoudt;

AANGEZIEN het gedrag van de heer VOUE moet worden bestraft; ...".

Die beslissing is ter kennis gebracht van betrokkene bij brief van 30 december 1997.

Ze vormt de bestreden handeling.

Overwegende dat de verwerende partij de niet-ontvankelijkheid van het beroep opwerpt, op de grond dat verzoeker in verband met de bestreden handeling beweerdelijk niet alle beroepsmiddelen heeft benut die tot zijn beschikking stonden, meer bepaald het beroep voorgeschreven bij artikel 23, § 3, van het organiek statuut van de provincieambtenaren, dat bepaalt dat "een personeelslid dat een sanctie krijgt, recht heeft op beroep";

Overwegende dat artikel 23 van het "organiek statuut van de provincieambtenaren" bepaalt :

"§ 3. Een personeelslid dat een sanctie krijgt, heeft recht op beroep, in de gevallen en volgens de regels vastgesteld in het reglement betreffende het opleggen van tuchtstraffen, dat bij dit statuut is gevoegd.
(...)"

Overwegende dat artikel 5 van het "reglement betreffende het opleggen van tuchtstraffen" het volgende bepaalt :

"Het recht op beroep geboden in artikel 23, § 3, van het organiek statuut wordt uitgeoefend :

- bij de provincieraad, wanneer het personeelslid door de bestendige deputatie bij wijze van tuchtstraf wordt geschorst voor een periode van drie maanden, teruggezet wordt in graad of afgezet wordt;
- bij de bestendige deputatie, wanneer de straf is opgelegd door de provinciegriffier of één van de leden van het algemeen directiecomité;
- bij het algemeen directiecomité, als de straf is uitgesproken door de directeur van een dienst. De beslissing wordt meegedeeld aan de bestendige deputatie."

Overwegende dat uit die bepalingen blijkt dat het organiek statuut van de provincieambtenaren in geen enkele mogelijkheid voorziet om beroep in te stellen tegen een beslissing waarbij de bestendige deputatie bij wijze van tuchtstraf een blaam heeft gegeven; dat de exceptie bijgevolg niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan "schending van het algemene beginsel van onpartijdigheid"; dat hij in het eerste

onderdeel van dat middel aanvoert dat zulk een schending moet worden vastgesteld wanneer, zoals in het onderhavige geval, de overheid die de tuchtstraf oplegt wegens bewoordingen die ze als beledigend beschouwt, het directe slachtoffer van diezelfde bewoordingen is;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord daartegen inbrengt dat "als men de redenering van de verzoekende partij volgt, de bestendige deputatie geen enkele tuchtstraf vermocht op te leggen, wat onaanvaardbaar is";

Overwegende dat een tuchtrechtelijke beslissing, die niet mag worden verward met een rechterlijke handeling, niettemin van alle betrokkenen vereist dat ze onpartijdig zijn; dat die verplichting, waarbij echter rekening moet worden gehouden met de structuren van het actief bestuur, onder meer inhoudt dat degene die de beslissing neemt er geen persoonlijk belang bij mag hebben dat die beslissing in een bepaalde richting gaat;

Overwegende dat de bestendige deputatie in het onderhavige geval weliswaar het recht toekwam om te beslissen of het wenselijk was een tuchtprocedure in te stellen en daarvoor een dossier aan te leggen, aangezien ze zich geviseerd voelde door de pejoratief klinkende bewoordingen die verzoeker worden verweten, maar zelf geen beslissing had mogen nemen en het tuchtdossier had moeten overlaten aan een andere overheid die wel onpartijdig was, zoals de provincieraad, met dien verstande dat de leden van de bestendige deputatie niet mochten meebeslissen, noch de voorafgaande debatten mochten bijwonen; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Vernietigd wordt het besluit van 18 december 1997, waarbij de bestendige deputatie van de provincieraad van Namen Jean-Luc VOUE een blaam geeft.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op drie april tweeduizend en één door :

de HH.	HANSE,	staatsraad, wnd. voorzitter,
	LEWALLE,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
de Hr.	HARMEL,	griffier.

De Griffier, **De wnd. Voorzitter,**

P. HARMEL. **Ph. HANSE.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**